

GCL - BERICHTEN

Voorzitterswoordje

De campagnes om geen alcohol of geen vlees te eten krijgen stilaan meer aanhang. Zelf heb ik hier nog niet aan deelgenomen, misschien omdat het als een bijkomende verplichting of beperking overkomt, terwijl deze zaken allicht ook goede effecten zullen hebben op het lichaam.

Zo heeft ook de vasten een dubbele betekenis. Je kan ze aanzien als een tijd van soberheid, van confrontatie met onze achtergrond van stof en een toekomst van as. En van boete om al wat we niet of verkeerd gedaan hebben. Of je kan deze tijd aangrijpen om iets meer bewust te worden van een God die geduldig met ons bezig is, op ons wacht tot we even uit de drukte kunnen ontsnappen. Bij het askruisje in onze viering zei de priester me 'Dat Gods liefde in je mag groeien'. Dat was precies de nagel op de kop en een duidelijk appèl om niet te blijven hangen bij al wat we niet meer mogen doen, maar ons vooral open te stellen voor het verlangen tot groei en ontmoeting. En om hiervan kleine voorbeelden te herkennen in ons leven. Dus om meer te kijken naar de beweging naar de Heer toe dan naar de tegenbeweging, van Hem weg.

Als we hierover met elkaar delen in GCL, vergroot onze focus op deze beweging naar de Heer en gaan we de goede effecten hiervan op ons leven -de troost die ons geschonken wordt- meer opmerken. Om er vervolgens ook meer plaats aan te geven. Nog een goede weg naar Pasen.

Ivo Raskin
Voorzitter GCL-Vlaanderen

Hoe ver zul je gaan?

(Derde week van de Geestelijke Oefeningen)

De geestelijke begeleider van de Filippijnse GCL, de jezuiet Johnny C. Go SJ, heeft een blog waarin hij vanuit het evangelie scherpe vragen probeert te stellen. Het antwoord op die vraag ligt bij ieder van ons persoonlijk en is niet altijd even gemakkelijk. Zijn blogs zijn gebundeld in een boek dat dan ook de passende titel 'Quick Questions, Uneasy Answers' kreeg.

Het boek beslaat de vier weken van de Geestelijke Oefeningen.

Deze jaargang gaan we met hem op weg: in elk nummer verschijnt een hoofartikel die een stukje van Johnny C. GO SJ vertaalt, herwerkt, bewerkt.

Tijdens de derde week van de Geestelijke Oefeningen beschouwen we de lijdende Christus. In het boek waaruit we onze inspiratie putten staat bij deze week de vraag: "Hoe ver zul je gaan?". Door zijn lijden nodigt de Heer ieder van ons uit om bij deze vraag stil te staan. Wil je waarachtig in het leven staan, dan kun je de vraag niet overslaan, hoe verleidelijk dit soms ook is. Je volgt liever de snelste en de gemakkelijkste weg, maar is dit ook de weg die voor jou de beste is? Is Christus ook zo'n gemakkelijke weg gegaan?

Als Christus een gemakkelijke weg had willen kiezen, dan zou hij wel een manier gevonden hebben om niet aan het kruis genageld te worden. Maar hij wilde deze gemakkelijke weg niet kiezen en stierf daardoor een dood die de meest goddeloze criminelen past. Als wij tijdens het aardse leven van Jezus hadden geleefd en Jezus op straat in Jeruzalem waren tegengekomen, dan zouden we hoogstwaarschijnlijk God niet hebben herkend in hem. Daardoor was er ten tijde van Jezus ook zoveel verwarring over wie die Jezus nu eigenlijk was. Maar Jezus wilde er bewust niet als God uitzien. In Jezus werd God zo volkomen menselijk dat zijn goddelijkheid erdoor verborgen werd.

Maar wat is er eigenlijk verkeerd aan om er uitdrukkelijk goddelijk uit te zien? Zou het optreden van Jezus zo niet efficiënter geweest zijn? Zouden er zo niet meer mensen in Hem zijn gaan geloven? Vaak gebeurt er toch helemaal niets wanneer we te subtiel zijn? Bovendien blijft Jezus zich ook na zijn verrijzenis verbergen. Mystici bevestigen dat God nog steeds een God is die zich verbergt. Voor niet-gelovigen is dit een teken dat God afwezig is en zwijgt. Gelovigen zullen zeggen dat hij slechts afwezig lijkt en dat hij slechts lijkt te zwijgen. Maar waarom blijft Jezus dan verstoppertje met ons spelen?

Alleen Hij weet dat. Wij kunnen er alleen maar naar gissen. Misschien denkt God dat we onze vrijheid zullen verliezen als Hij te vanzelfsprekend is en te duidelijk aanwezig. Als God zichzelf volledig onthult, dan zouden we misschien geen keuze meer hebben om in Hem te geloven en Hem te volgen. Dit vermogen om te kiezen, deze vrijheid van ons, is voor God gewoon te waardevol. Een ander vermoeden: misschien vindt Hij het

belangrijk dat wij een inspanning doen om Hem te zoeken, naar Hem te verlangen, onze honger voor hem te voelen opdat we Hem, ook al is het op een wanhopige manier, zouden zoeken in onze wereld. We zullen het nooit echt weten waarom Jezus zich verstopt, maar het volgende verhaal kan helpen:

Een jongetje speelde eens verstoppertje met zijn burens. Toen zijn vriendjes zich verstopt hadden, was hij trots op de manier waarop hij de grond systematisch afzocht en het ene vriendje na het andere vond. Toen het zijn beurt was om zich te verstoppen had hij een plaats gevonden waarvan hij dacht dat zijn vriendjes hem niet zouden vinden. Hij had gelijk. Hij wachtte rustig en geduldig op zijn verbergplaats tot hij uiteindelijk in slaap viel. Toen hij uren later wakker werd, kroop hij uit zijn verbergplaats en zag hij dat de zon al was ondergegaan en zijn speelkameraadjes allemaal naar huis waren gegaan. Hij huilde toen hij naar huis wandelde en voelde zich bedrogen omdat zijn vriendjes opgehouden waren hem te zoeken.

Dit lijkt een beetje op het verstoppertje dat God met ons speelt. Wij zijn als de speelkameraadjes van het jongetje en God is als dat jongetje. Wanneer we ons verstoppen, wat doet God dan? Net zoals het jongetje in het verhaal zoekt God ons geduldig en geeft Hij niet op tot Hij ons heeft gevonden. Maar wat gebeurt er als het Gods beurt is om zich te verstoppen? Zoeken wij Hem ook totdat we hem hebben gevonden? Of beslissen we uiteindelijk om het op te geven en te stoppen met zoeken, zoals de speelkameraadjes van het jongetje? Als Jezus zich in jouw leven lijkt te verstoppen, blijf Hem dan zoeken. Geef niet op en ga niet naar huis. Hij wil gevonden worden.

Wanneer we geneigd zijn om op te geven, dan dreigen we te kiezen voor Barabbas, zoals Pilatus voor de keuze heeft gestaan: Jezus of Barabbas, de beruchte en gevaarlijke crimineel. Barabbas symboliseert de doornen waarvoor we bewust kiezen en waarmee we onszelf prikken. Hij staat voor alle personen en zaken waarin wij onszelf verliezen en waaraan wij verslaafd worden. We beseffen dat ze schadelijk voor ons zijn en niet duurzaam, maar we kiezen er toch voor. Het is een snellere en gemakkelijker weg dan voor Christus te blijven kiezen, die het echte en diepste verlangen van ons hart is.

Soms laten we ons bijna ongemerkt in bezit nemen door het kwaad. Onze drukke levensstijl werkt dit in de hand. Bijna elk moment van ons leven is met allerlei soorten activiteiten ingevuld. En de weinige momenten wanneer we toch even alleen kunnen zijn, bijvoorbeeld op straat, tussen twee afspraken door, tijdens het wandelen of wanneer we op iemand wachten, zijn we ook nooit echt alleen, dankzij onze GSM. Het lijkt alsof we in ons leven angst voor lege ruimtes hebben ontwikkeld. Het resultaat daarvan is dat we nauwelijks tijd voor onszelf hebben. We hebben bijna geen ruimte om alleen te zijn. En daardoor hebben we ook nauwelijks tijd of ruimte voor God. Als het de duivels taak is om ons van God weg te houden, dan is hij nu eigenlijk werkloos...

Hoe staat het met ieder van ons? Hebben wij voldoende lege ruimtes in ons leven? Of hebben we onszelf, ons hoofd en ons hart, met zoveel rommel en lawaai laten vullen dat we geen plaats meer hebben om de stem van God te horen? Misschien moeten we ons leven wat opruimen om terug wat open ruimte te creëren, zodat we het de duivel niet te gemakkelijk maken.

Als we dan inderdaad zouden beslissen om het wat rustiger aan te doen, ons even terug te trekken, zoals de Heer zich ook terugtrok uit de menigte om te bidden, dan moeten we ons ook daar hoeden voor de verleiding om daar te blijven. Het is er immers vredevol en rustig, we zijn er afgezonderd van het lawaai van de wereld, we kunnen onze gedachten en gevoelens ordenen en, belangrijker nog, luisteren naar wat God te zeggen heeft. We weten dat we hem het best kunnen horen wanneer we stil en alleen zijn. Maar we mogen niet vergeten dat één van de belangrijkste redenen om te bidden is dat we daarna naar ons

leven zouden terugkeren om in deze wereld een verschil te maken. Wanneer we ons afzonderen, dan mag dit geen vlucht voor onze verantwoordelijkheden zijn.

Vaak zijn pijnlijke confrontaties met onze medemensen een reden om te vluchten. We voelen ons door hen verkeerd begrepen en verworpen. Dit onbegrip is zo pijnlijk omdat we er moeilijk mee kunnen omgaan. Ofwel zijn we geneigd om de andere toch van ons gelijk te blijven overtuigen, tot we erdoor geobsedeerd geraken, ofwel laten we ons door dit onbegrip zo diep kwetsen dat we onszelf beginnen te verwerpen.

Onze Heer deed het één noch het andere. Ook Hij voelde de nood om aanvaard te worden toen Hij zich verworpen voelde. Toch is Hij niet obsessief geworden. Hij heeft zijn woorden niet door de strot van de woedende massa geduwd en is zich ook niet in zelfmedelijden gaan wentelen. Wat Hij deed was de massa gewoon voorbijstappen en wegwandelen omdat Hij ondanks de verwerping diep in zijn hart wist dat de wereld groter dan dit was en dat Hij voor grotere zaken bestemd was. De verwerping heeft Hem niet verbitterd of ontmoedigd en heeft Hem niet tegengehouden om te doen wat Hij moest doen. Dit kon Hij doen omdat Hij zich aan zijn visie vasthield, die verder zag dan dit onbegrip en deze verwerping.

Wij mogen dit voorbeeld navolgen, maar soms lukt het niet, en dan blijven we maar klagen over hoe moeilijk het leven is en hoe wrede de wereld kan zijn. We smeken de Heer om hulp, maar op een bepaald moment is het enige wat we moeten doen dat wat de Heer tegen de lamme in de badinrichting zegt: "Sta op, neem je bed op en loop". Jezus zegt eigenlijk tegen de man dat Hij er zich moet overzetten, zich moet herpakken en uiteindelijk stoppen met zijn zelfmedelijden.

Het is een feit dat het leven moeilijk is en hard. Er gaat heel wat verkeerd in onze onvolmaakte wereld, en soms geraken we erin vast. We hebben dan natuurlijk tijd nodig om te herstellen, even te treuren en onze wonden te likken, maar na een tijdje moeten we tegen onszelf zeggen: "Nu is het genoeg! Het is tijd om op te staan en vooruit te gaan met je leven!" Psychologen en filosofen hebben het over zelfoverstijging: jezelf overstijgen en beslissen je niet volledig door het verleden te laten bepalen. Dit vergt moed en hoop, want het is soms verleidelijk om jezelf volledig te verliezen.

Wanneer we dan beseffen dat we ons hebben laten gaan, kunnen we een krop in de keel krijgen, en heel concrete gebaren van zijn liefdevolle aanwezigheid gaan ons diep raken. We kunnen het nauwelijks verdragen dat Hij onze voeten zou wassen, of ze ook maar zou aanraken. Maar toch knielt Hij ook stil voor mij neer en neemt Hij mijn voeten in zijn handen, zoals Hij ook met zijn leerlingen gedaan heeft de laatste avond voor Hij stierf. Dit is niet alleen een gebaar van grote nederigheid, maar ook van diepe intimiteit tussen ons. Zonder een woord te zeggen, maar vol liefde, wast Hij mijn voeten. Daarna staat Hij met een glimlach op, geeft Hij me de handdoek en zegt: "Ga nu en doe hetzelfde".

Nathalie Salazar Medina
GCL-groep Ontmoeting

VRAGEN

Verbergt God zich in jouw leven? Als dat zo is, waar kun je hem dan zoeken?

Denk je dat je voldoende lege ruimte voor God hebt in je leven?

Herinner jij je één specifieke ervaring van onbegrip of verwerping? Wat maakte deze ervaring zo pijnlijk en wat heeft je geholpen om ermee om te gaan?

Wat zou voor jou het moeilijkste zijn als je je voeten zou laten wassen door de Heer? Waarom?

Hoog tijd voor een andere God *Boekbespreking*

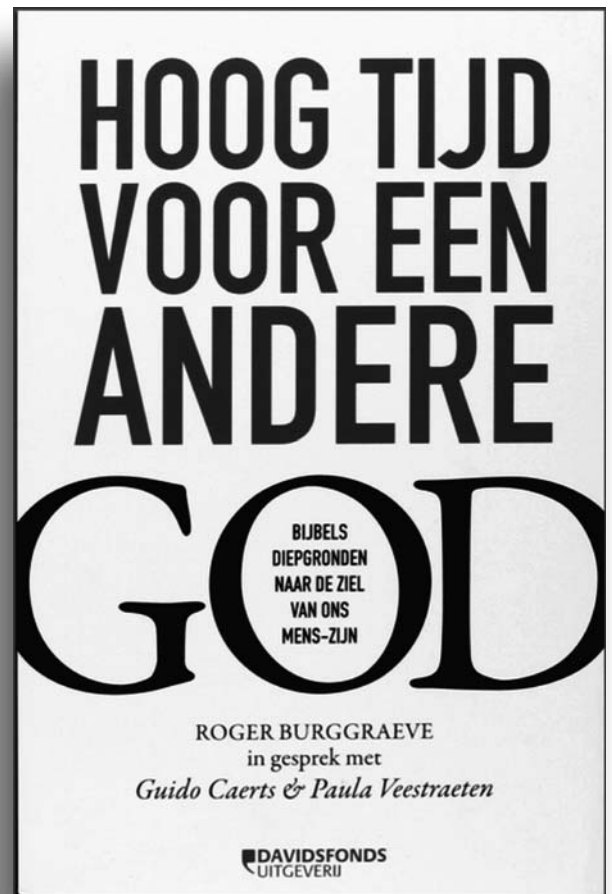
Bijbels diepgronden naar de ziel van ons mens-zijn. Roger Burggraeve in gesprek met Guido Caerts & Paula Veestraeten, Davidsfonds 2015, 207 p.

Dit boek is geen systematisch theologisch traktaat over het wezen van God. Aan de hand van een diepgaande analyse van verhalen uit de Bijbel (zoals het verhaal van Job, van Jona, van de barmhartige Samaritaan, de parabel van de talenten...) wordt het aloude beeld van God in den hoge als de almachtige, belonende en straffende regisseur van het leven van mensen en de geschiedenis verlaten. In de plaats daarvan komt het beeld van een andere God waarnaar kernachtig verwezen wordt in het betekenisvolle citaat aan het begin van het boek van de Frans-Joodse filosoof E. Levinas: 'De hemel is leeg, maar de barmhartigheid van de mensen is vol van God'. Parallel daarmee komt ook het beeld van de mens naar voren, die weliswaar zijn leven zelf richting en vorm kan geven, maar van wie de autonomie niet vrijblijvend is en die zich laat raken door het lot van de ander en wil leven in verbinding, met de ander en de Ander.

Hierna volgen enkele inzichten uit een paar verhalen. Een verrassend inzicht wordt bijvoorbeeld geboden in het verhaal van Jona, waarbij God zich openbaart als de barmhartige en waarbij tevens het spanningsveld tot uiting komt tussen barmhartigheid en rechtvaardigheid. Enerzijds doet barmhartigheid zonder rechtvaardigheid onrecht aan de slachtoffers en is ze te goedkoop, anderzijds is een wereld met alleen rechtvaardigheid ongenadig en daardoor onleefbaar. In het verhaal van Job wordt aangetoond hoe Job doorheen zijn rebellie evolueert tot iemand die zich in een gelouterde overgave aan God toevertrouwt ondanks alles, zonder te begrijpen. De parabel van de talenten is geen moraliserend verhaal, zoals het overkomt bij een oppervlakkige lezing, maar geeft aan dat we geroepen zijn om deelgenoot te worden van Gods heerlijkheid, om te dienen en om solidair te zijn (p. 156-157). De derde dienaar heeft zichzelf buiten spel gezet; door de gave niet als zijn bezit te beschouwen, blijft hij in een afhankelijke positie.

Het boek is erg didactisch geschreven: Het eerste inleidende hoofdstuk geeft aan hoe we best de Bijbel benaderen. Elk hoofdstuk vat de kerngedachten samen in een afsluitend 'Voor alle duidelijkheid'.

Het laatste hoofdstuk 'Niet in de hoge hemel - Hoe Jezus het godsbeeld binnenstebuiten keert' kan beschouwd worden als een uitdieping van de geboden inzichten en licht het beeld van een andere God nader toe. In het leven van Jezus komt

Gods zelfontleding tot uiting: God doet afstand van zijn macht om de gekwetste mens nabij te zijn. God kan het best voorgesteld worden als de inwendige dynamiek van de liefde (p. 202).

Dit inhoudelijk zeer rijke boek behandelt de grondkenmerken van het christelijk geloof en kan aldus ons geloof uitzuiveren. Zo kan het bijdragen tot een leven in grotere verbondenheid met God en onze medemensen. Het leent zich volgens mij gemakkelijk tot het uitwisselen van ervaringen met dit boek.

Luc Buffel
GCL-groep Nescio

De huiscartoonist is opnieuw Paris Selinas. Paris is Griek en woont in Londen, alwaar hij aan een postdoctoraal werkt aan de Royal College of Art. Contact: pselinas@gmail.com

O Licht van alle licht

O God, O Licht, zonder U ben ik duisternis.

O rechte weg, zonder U dwaal ik.

O Waarheid, zonder U ben ik vals.

O oneindig Leven, zonder U ben ik dood.

O Woord, o Licht, in het begin hebt Gij gesproken:

Er moet licht zijn, en er was licht.

Trek mij toch in U en verlicht mij,

dat ik zien mag uw licht en vlieden de duisternis,

dat ik zien mag uw rechte weg en vlieden de dwaling,

dat ik zien mag de waarheid en vlieden de leugen,

dat ik zien mag het leven en vlieden de dood.

O Licht van alle licht,

trek mij toch in U,

verslind mij in de afgrond van uw klaarte

en maak mij helemaal licht,

dat ik altijd zien mag:

U in mij en mij in U

en alle dingen beneden U.

Schrijfster van de grote Evangelische Peerle en Vanden Tempel onser sielen

GCL-Vlaanderen

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschappen van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ivo Raskin - Vinkenbosstraat 10 – 3001 Heverlee - 016/68 01 51 - info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Ward Biemans SJ, Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland

Redactie GCL-berichten: Ward Biemans SJ, Ann Sieuw, Nathalie Salazar, Luc Buffel, Cecilia Vanneste - gcl-berichten@telenet.be

Vormgeving: Ludwig Van Heucke SJ

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €6 (Nederland €7,50)

GCL-rekeningnummer: IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

IgnAN-bijeenkomst januari 2018

Naar goede gewoonte ontmoeten vertegenwoordigers van de verschillende ignatiaanse werken elkaar voor een dag in het begin van het nieuwe jaar, zo ook in 2018. Tussen deze werken bevindt zich naast GCL ook bijv. de Oude Abdij, de colleges, JRS, Cardoner, ... Waar de focus de voorbije jaren eerder lag op elkaar beter leren kennen, ging het deze keer wat verder. Daarom een kleine context.

Enkele jaar geleden heeft pater provinciaal van de Vlaamse en Nederlandse provincie de zending van de sociëteit geactualiseerd. Vervolgens is er een apostolisch plan gemaakt en intussen zijn de twee provincies samengesmolten in één regio, de Europese Lage Landen.

Vanuit het besef dat het aantal actieve jezuïeten geleidelijk aan afneemt en ook de financiële middelen niet eindeloos groot zijn, stelt zich de vraag waar de focus best naar toe zou gaan. Dit heeft geleid tot een bevraging bij alle werken naar hun zending en hoe deze bijdraagt tot de zending van de sociëteit. Daarnaast werd gepolst naar de noodzakelijke middelen die het werk in kwestie nodig heeft. Uit de antwoorden bleek dat op enkele uitzonderingen na ieder werk min of meer een status quo beoogt.

Vandaar heeft pater regionaal ons op de IgnAN-dag collectief opgeroepen om verder te denken, en ons zelfs voor te stellen wat het werk zou doen als er geen ondersteuning meer zou zijn van een jezuïet. Vervolgens werd er gepolst naar een eigen fundraising en onze bijdrage naar roepingen.

Om de geesten wat verder te openen heeft pater Johan Verschueren sj een inleiding gegeven omtrent gemeenschappelijke onderscheiding, de keuze van het hart. Deze oefening is nodig om niet louter rationeel de belangen van ieder werk te beschouwen, maar je beter in te leven in de bredere zending en een sprong te kunnen maken naar nieuwe perspectieven in het grotere belang. Hij gebruikte hiervoor diverse citaten van pater generaal. Eén van de elementen betreft de terugblik, waarbij we peilen naar hoe God actief is in ons werk, en waartoe Hij ons oproept. We geloven dat Hij met ons communiceert doorheen de Geest en we moeten daarom de condities scheppen zodat we ons daarvoor open stellen. Dit vereist een innerlijke vrijheid of ook de *ignatiaanse indifferentia* genaamd, waarbij we over de grenzen van ons eigen werk durven kijken. Vervolgens is er gemeenschappelijk gebed, onderscheiding en besluitvorming. Het was de expliciete wens om ook leken-partners te betrekken hierin.

Voor GCL klonk deze inleiding heel erg vertrouwd. Het deed ons beseffen dat we als GCL'er ook op deze wijze in het leven proberen te staan. Tegelijk beseffen we ook dat er een hele weg nodig is om in die volledige vrijheid ons beschikbaar te stellen voor wat de Geest ons aanwijst. En toch denk ik dat GCL op zich geen doel is, maar een werkwijze die mensen helpt om te groeien in geloof, in beschikbaarheid voor Christus om zo tot actie te komen in de wereld waarin we staan, in concrete dingen. Een bijzonder boeiend document van de wereld GCL (Growth in CLC) stelt een gelijkaardige beweging voor, waarbij GCL niet het doel is, maar wel de groei van ieder persoon. Dit betreft een groei in verbondenheid tot Jezus en een groei in beschikbaarheid om Zijn Koninkrijk mee gestalte te geven. Hierin komen de diverse facetten van het leven aan bod, zoals gebed, inzet in de parochie, retraites, Geestelijke Oefeningen, een regelmatige terugblik, enz. GCL wil daarom mee op weg gaan om als lekenbeweging die nauw verbonden is met de sociëteit ons te bevragen hoe we vandaag Godzoekers kunnen bereiken, vormen en laten groeien. We komen in feite dicht bij de thematiek van het GCL-wereldcongres, waar het vers van Mc 6,38 centraal staat: "Hoeveel broden heb je, ga eens kijken". Dit weerspiegelt enerzijds de beperktheid van de middelen, maar wijst ons tegelijk op de genade en overvloed die op ons wacht als we op Hem durven vertrouwen.

Als vervolg op dit proces van onderscheiding wordt er een conferentie voorbereid in mei '18 met een gemengde samenstelling van jezuïeten en leken, om zo het terrein verder voor te bereiden.

In de namiddag leidde Peter Knapen ons in met een samenvatting van een lezing die pater generaal A. Sosa bracht voor verantwoordelijken van jezuïetenscholen. De missie van de scholen is van oudsher een bijdrage te leveren aan de vermenselijking van de wereld. Dit door mensen te vormen die er zijn voor anderen en met anderen. Ze worden partners in verzoening en gerechtigheid die samen één zending vormen. Verzoening is er op drie vlakken: tussen de mensen onderling, tussen de mensen en de schepping en tussen de mensen en God. Deze drie facetten van de dienst der verzoening zijn altijd met elkaar verbonden. Ware verzoening met God is onmogelijk, als ze niet samengaat met verzoening en gerechtigheid onder de mensen en tussen de mensen en de schepping. ➡

In onze moderne tijd ziet A. Sosa deze zes uitdagingen:

- 1) Onze scholen als (onderzoeks)laboratoria van nieuwe onderwijsmethodes en –modellen
- 2) Opvoeding tot rechtvaardigheid: inclusie van de armsten en gemarginaliseerden in ons onderwijs –vorming tot inzicht in de sociale context – open dialooghouding in ons onderwijs.
- 3) Milieuzorg in schoolbeleid en in opvoeding
- 4) Beleid van bescherming van minderjarigen als een opdracht voor scholen
- 5) Godsdienstonderwijs en geloofsopvoeding
- 6) Opvoeding tot 'Global citizenship'

De omvang en de samenhang van de problemen waarmee de mensheid geconfronteerd wordt is zodanig groot dat ze maar kunnen worden aangepakt in nauwe samenwerking. Met sommigen zullen we het christelijk geloof delen, met anderen zullen we het geloof in God delen en we zullen ontdekken dat ook anderen mannen en vrouwen van goede wil zijn.

De inleidingen werden afgewisseld door uitwisselingen, om zo te delen wat ons aansprak en over enkele van deze reflecties wat dieper van gedachten te wisselen.

We houden aan deze dag een warm gevoel over. De wil om samen iets te doen is vergroot, zonder al helder te zien wat dit precies zal zijn. Hiervoor zullen we ons meer richten naar wie onze inzet nodig heeft en durven we vertrouwen op de Geest om onze beschikbare broden samen te leggen en te laten vermenigvuldigen.

Het GCL gebed mag ons daarin bij inspireren:

*Help mij stil te worden
om uw wil beter te leren kennen,
om te zien wat U van mij verwacht.
Verkrijg voor mij
een hart dat ruimte biedt aan allen,
een hart dat nederig genoeg is
om steeds te herbeginnen
en dat alles verwacht
van Jezus, uw Zoon, onze Heer.*

Ivo Raskin,
voorzitter GCL-Vlaanderen

Van harte wil ik jullie in naam van de R.K. Aalmoezeniersdienst van de gevangenis maar vooral ook in naam van onze 850 gedetineerden danken voor de inzameling van de kalenders en agenda's 2018.

Het wordt stilaan een traditie dat jullie vanuit de GCL dit werk van diakonie opnemen. Dit jaar mochten onze mensen achter de tralies er dus ook weer van meegenieten. Weet dat dit een enorme steun is voor de vele ongekende, vaak vergeten mensen die hier momenteel bij ons in de gevangenis van St Gillis-Brussel verblijven.

De inzet of de dienst aan de medemens is godsdienst omdat onze God zich niet laat dienen los van zijn mensen maar juist door hen en in hen. Met elke mens, laat God zich identificeren en in het bijzonder in "de kleine, de zwakke, de wees en de weduwe": "wat je voor één van deze kleinen hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan".

En in naam dus van deze "kleinen" een welgemeende dank. We blijven verbonden in gebed en gedachten.....

Leo De Weerdts j

R.k. Aalmoezenier in de gevangenis van Brussel - St Gillis
Hoofdaalmoezenier van het Gevangeniswezen

Reeds gedurende enkele jaren verzamelen we rond de jaarwisseling agenda's en kalenders voor gevangenen, ook dit jaar een succes, waarvoor dank!

Tijdens deze vastenperiode doet het vicariaat Brussel een oproep om Bijbels in te zamelen voor gevangenen. Alle talen en uitgaven zijn welkom, maar graag **vooral vreemde talen**.

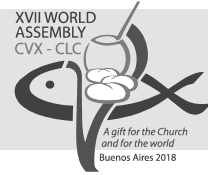
Zie de volgende link: <https://www.kerknet.be/vicariaat-brussel/artikel/bijbels-voor-mensen-achter-de-tralies>:

Er zijn verrassend wat gevangenen die Jezus beter willen leren kennen en om een Bijbel vragen. De rooms-katholieke aalmoezeniersdienst wil met mensen achter de tralies een geloofstraject afleggen waarbij het bidden met een Bijbel (liefst in ieders eigen taal) centraal staat.

De jezùietenhuizen, het onthaal van Heverlee en de Oude Abdij dienen als verzamelpunt. Via hen kunnen de verzamelde bijbels en psalmboeken hun weg vinden naar de Prinsstraat, en naar Leo De Weerdts j.

Europese voorbereiding Wereldcongres

Van 1 tot 4 maart jl. vond in het spiritueel centrum Hautmont bij Lille, dat wordt beheerd door GCL-Frankrijk, de Europese voorbereiding plaats voor het Wereldcongres in Argentinië in juli dit jaar. Dankzij de goede voorbereiding van het Euroteam, waar onder andere Ann Sieuw in zit, waren bijna alle Europese GCL-gemeenschappen vertegenwoordigd. We waren dan ook met 55 personen, onder wie 10 jezuïeten, 14 voorzitters van nationale gemeenschappen, 4 vice-voorzitters en 22 Eurolink vertegenwoordigers. Om een idee te geven: de nieuwe nationale GCL van Zweden was met twee personen vertegenwoordigd, en aspirant-GCL-lid Letland met drie personen. Voor Vlaanderen namen Ivo Raskin, Geert Dutry, Ann Sieuw en ondergetekende deel.

Tijdens de eerste volle dag bespraken we in kleine groepen de sterktes en zwaktes, mogelijkheden en bedreigingen van onze nationale gemeenschappen. Tijdens de voorbereiding in het Vlaamse bestuur werd onder meer het besef van het belang van de persoonlijke roeping genoemd als een mogelijkheid tot vernieuwing van het christelijk leven binnen GCL. Tegelijkertijd zijn er de bedreigingen van het gebrek aan tijd of het gebrek aan besef om 'gezonden' te zijn, die vernieuwing in de weg kunnen staan. Dit bleek een fenomeen te zijn dat breder speelt in Europa. De individualisering en het snelle dagdagelijkse ritme werden door

verschillende deelnemers genoemd. Toch bleek ook tijdens de presentaties van de diverse nationale gemeenschappen dat er heel wat gebeurt op het terrein van spiritualiteit, de zorg voor migranten, jeugd en gezin, etc.

De website van de Europese GCL, www.clc-cvx.eu geeft een actueel overzicht van activiteiten.

De input tijdens het Europese GCL-weekend kwam van Giuseppe Riggio SJ, die in Milaan onder andere verantwoordelijk is voor het tijdschrift *Aggiornamenti Sociali*. Hij putte onder meer uit het document van paus Franciscus over de vreugde van het Evangelie, *Evangelii Gaudium* (EG). Ter illustratie gebruikt de paus daarin de figuur van een polyhedron (een onregelmatige twaalfhoek), als symbool voor de diversiteit die onze werkelijkheid kenmerkt. In Europa zien we dat duidelijk terug, in de diversiteit aan levensstijlen, talen, christelijke denominaties en andere religies enz. Toch heeft iedereen zijn unieke waarde. Dit geldt ook voor de armen en voor hen die wellicht fouten maken. De polyhedron symboliseert een werkelijkheid waarin plaats is voor iedereen. Dit is het goede nieuws van het Evangelie, de vreugde van de Vader die niet wil dat één van zijn kleinen verloren gaat. (EG 237)

We namen de tijd om na te denken, te bidden en uit te wisselen over de vraag wat wij zelf te bieden hebben aan de GCL-wereldgemeenschap. Onze omgang met diversiteit en met het migratievraagstuk werden daarbij vaak genoemd. Het was goed om de delegaties die in juli naar Argentinië zullen gaan, te leren kennen om zodoende als Europese GCL meer met één stem te spreken.

Ward Biemans SJ
kerkelijk assistent GCL-Vlaanderen

De delegaties van de Europese GCL-gemeenschappen bij elkaar in Hautmont

Gods liefde voor mij: Een ontdekking in Ragusa

“There is a crack in everything.
That's how the light gets in”
Leonard Cohen

In Ragusa organiseert de Europese GCL in de grote vakantie een GCL-kamp voor vluchtelingen. Twee weken bracht Ann Sieuw door samen met nog tien andere GCL'ers van Italië, Spanje, Portugal en Frankrijk. Ze werden verspreid over vier verschillende asielcentra. De opdracht was: 'wees hen nabij met je aanwezigheid'.

Ann berichtte ons over dit GCL-kamp in de GCL-berichten van september 2017. (je kan die GCL-berichten terugvinden op de website van GCL: <http://wp.gclvlaanderen.be/>)

Ook in 2018 gaan dergelijke kampen door!

Meer info volgt later. Heb je interesse, dan kan je dit reeds laten weten aan Ann Sieuw: ann.sieuw@scarlet.be.

